

2007 Jaarverslag Child Guidance Centre (CGC) – Andhra Pradesh

In 2007 werd door CGC in hun shelter Happy Home 113 straatkinderen opgevangen in de leeftijd van 3-17 jaar. De kinderen vonden er onderdak, liefde, voedsel en begeleiding. Het ging om

- kinderen zonder ouders,
- kinderen met maar 1 ouder,
- kinderen van huis weggelopen vanwege mishandeling of verwaarlozing thuis,
- kinderen die hun ouders waren kwijtgeraakt en op straat waren terecht gekomen,
- kinderen die als slaaf werkten en weglieden uit hun arbeidssituatie,
- illegale kinderen.

De kinderen komen op verschillende manieren bij Happy Home terecht; sommigen worden uitgenodigd naar Happy Home te komen door vrijwilligers, die drie keer per week naar plaatsen gaan waar veel straatkinderen samen komen; busstations, treinstations, theaters en parken. Anderen worden door de politie of andere kinderorganisaties verwezen naar Happy Home. Soms melden kinderen zich zelf aan omdat ze van Happy Home hebben gehoord.

Na binnenkomst volgt er een intake procedure waar een medische check up bij hoort. Kinderen gaan zo snel mogelijk naar het reguliere onderwijs of het beroepsonderwijs van hun keuze (schoenmaken, timmerman, elektricien, loodgieter, naaien, borduren, boekbinden, kaarsen maken enz.). Sport en spel wordt in Happy Home aan alle kinderen aangeboden. Om hun talenten te ontwikkelen wordt er verder nog dans, zang en drama aangeboden. Hiervoor worden professionele docenten aangetrokken. De kinderen maken ook regelmatig uitstapjes naar de dierentuin of het park of het museum. Dit alles om de kinderen hun moeilijke tijden te laten vergeten en zich net als andere kinderen te laten voelen en kind te laten zijn.

Van de 113 kinderen die in 2007 werden opgevangen in Happy Home, werden er 12 verenigd met hun ouders, 50 gingen naar overheidsscholen, 10 volgden een vakopleiding en 20 gingen er uiteindelijk naar definitieve huisvesting in jeugdinternaten. 21 kinderen verlieten Happy Home weer. Ze vonden niet wat ze zochten of waren zo gewend aan hun vrijheid op straat dat ze niet konden wennen.

De kinderen uit Happy Home deden het op verschillende vlakken goed; 5 examen kandidaten uit Happy Home haalden met de hoogst mogelijke cijfers hun examen. De dansgroep van Happy Home won de eerste prijs in een dans festival. Drie kinderen werden eerste uit hun jaargroep en 10 kinderen werden eerste in hun klas. Een meisje werd eerste in een zangconcours.

Happy Home werd in 2007 door de overheid van Andhra Pradesh, afdeling van kindervelzijn, gecertificeerd als organisatie die een goed shelter heeft waar kinderen een veilige plaats wordt geboden. De overheidsinstellingen mogen kinderen verwijzen naar Happy Home.

Voorbeelden van kinderen die in 2007 in Happy Home woonden.

Baby (11 jaar) en Anand (9 jaar) woonden bij hun grootouders nadat hun moeder was overleden aan kanker en hun altijd dronken vader, die hen mishandelde, ze had achtergelaten bij zijn schoonouders en nooit meer iets van zich liet horen. De grootouders konden niet goed voor vier kinderen zorgen en besloten Baby en Anand naar Happy Home te brengen. Beide kinderen gaan naar school en hebben het naar hun zin in Happy Home. Baby wil later sociaal werkster worden en met weeskinderen werken, Anand wil later militair worden.

Priyanka (13 jaar) woonde met haar jongere zuster bij haar vader en moeder totdat haar vader AIDS kreeg en stierf. Binnen twee jaar stierf ook haar moeder aan AIDS. Priyanka werd kort daarna ook veel ziek en bleek HIV positief. Zij zelf wist dit niet, haar werd niets verteld van haar HIV status. Ze kwam in huis bij haar tante die eigenlijk niet voor haar wilde zorgen. Gelukkig vond de tante Happy Home waar ze de ziekte van Priyanka verzwegen uit angst dat ze niet zou worden toegelaten. Happy Home plaatste Priyanka in een internaat, maar hield Priyanka goed in de gaten. Priyanka ging inmiddels al naar de 6^e klas van de basisschool en had het goed naar haar zin op school en in het internaat. Uiteindelijk bleek bij een test opnieuw dat ze HIV positief was. Vanuit het internaat ging ze toen in Happy Home wonen en daar werd een speciaal dieet voor haar geregeld en goede medische zorg. Ze vervolgt nu haar schoolopleiding waar ze het heel goed doet.

Swarna is 5 jaar oud en werd gevonden bij een historisch monument toen ze 3 jaar oud was. Vrijwilligers van Happy Home namen haar mee en zochten naar haar ouders en familieleden. Tot dusver zonder resultaat. Sindsdien woont ze in Happy Home. In het begin sprak ze niet en was haar medische toestand zorgelijk. Nu, twee jaar later, gaat ze naar de kleuterschool en speelt en praat ze met andere kinderen. Ze houdt van dansen en muziek en doet het goed op school.

Anitha en Sunitha (14 jaar) zijn tweelingzussen. Hun moeder was verstandelijk gehandicapt en had een slechte gezondheid. Het huwelijk van hun ouders was slecht en de vader wilde een scheiding. De schoonfamilie dwong haar tot een scheiding terwijl ze in verwachting was van de tweeling. Na de geboorte bleek hun moeder niet goed voor de kinderen te kunnen zorgen. Haar ouders namen dat over. Na de dood van de grootouders gingen de kinderen weer naar andere familieleden, die hen eigenlijk niet wilde hebben, totdat Happy Home zich over hen ontfermde en ze daar konden komen wonen. De moeder werd ondergebracht in een tehuis voor oudere alleenstaande vrouwen. Anitha en Sunitha zijn nu 3 jaar in Happy Home en hebben het goed naar hun zin. Ze doen het goed op school. Anitha wil later dokter worden. Sunitha heeft een slechte gezondheid, maar sinds ze in Happy Home woont wordt ze medisch goed in de gaten gehouden en behandeld.

Anjali is 12 jaar. Haar vader en moeder werkten beide als losse arbeiders in de bouw. Een huis had de familie niet; ze sliepen onder bruggen. Haar vader overleed plotseling aan een longziekte. Haar moeder hertrouwde en kreeg nog twee kinderen naast de drie kinderen uit het eerste huwelijk. Na veel ruzie verliet de (stief) vader het gezin en de moeder bleef achter met 5 kinderen. De moeder werd een alcoholist en zond de oudste kinderen uit bedelen om haar verslaving te betalen. Ze zorgde op geen enkele manier voor de kinderen. Toen de kinderen iets ouder waren moesten ze als dienstmeisjes in de huishouding werken. Al het geld dat ze hiermee verdienden ging op aan de verslaving van hun moeder. Anjali vond haar moeder op een dag dood. Vrijwilligers van Happy Home vond de kinderen kort hierna en vertelden hen van de mogelijkheden bij Happy Home. Anjali kon in het begin moeilijk wennen aan de regels en het leven in Happy Home. Ze ging voor het eerst van haar leven naar school net als

haar drie broers en zussen (haar oudste zuster was inmiddels getrouwd). Nu, drie jaar later, is ze de beste in haar klas, is ze erg goed in sport en helpt ze graag andere kinderen in Happy Home met hun huiswerk. Ze wil graag dokter worden.

Rama is nu 17 jaar oud en liep van huis weg toen ze 13 was. Haar ouders werkten als landloze boeren en wilden haar niet langer naar school laten gaan, maar dwongen haar om te werken en haar bruidsschat te verdienen. Rama wilde dat niet en vluchtte naar de stad waar ze vrijwilligers van Happy Home tegen kwam. Met goedkeuring van haar ouders, die haar liever kwijt dan rijk waren, ging ze in Happy Home wonen en vervolgde ze haar studie. Ze bereidt zich nu voor op haar studie verpleegkundige. Naar haar ouders wil ze niet meer; Happy Home is haar familie.